

Barbara Woźniak

"Pro Fide et Patria - Dla Wiary i Ojczyzny" : wystawa grafiki i rysunku w Muzeum Miejskim Suchej Beskidzkiej inspiracją dla projektu edukacji biblioteczno-muzealnej zrealizowanego wspólnie z Mediateką Zespołu szkół im. Walerego Goetla w Suchej Beskidzkiej

---

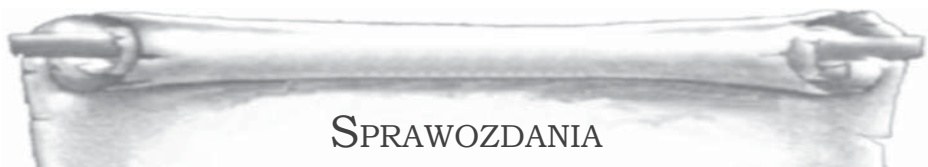
Bibliotheca Nostra : śląski kwartalnik naukowy 1/1, 96-102

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SPRAWOZDANIA

BARBARA WOŹNIAK
Muzeum Miejskie Suchej Beskidzkiej

PRO FIDE ET PATRIA – DLA WIARY I OJCZYZNY.

**WYSTAWA GRAFIKI I RYSUNKU W MUZEUM MIEJSKIM SUCHEJ
BESKIDZKIEJ INSPIRACJĄ DLA PROJEKTU EDUKACJI BIBLIOTECZNO-
MUZEALNEJ ZREALIZOWANEGO WSPÓLNIE Z MEDIATEKĄ ZESPOŁU SZKÓŁ
IM. WALEREGO GOETLA W SUCHEJ BESKIDZKIEJ**

Edukacja kulturalna, muzealna, biblioteczna, czytelnicza i informacyjna włączana jest przez bibliotekarzy szkolnych do wielu działań, których celem jest rozwój intelektualny uczniów. Kształcenie kompetencji intelektualnych młodzieży przez bibliotekarzy wspomaga szkolny proces dydaktyczny. Biblioteka i muzeum jako placówki kształcenia równoległego mają duży wpływ na rozwój jednostki. Dlatego tak ważne są umiejętności nawiązywania współpracy pomiędzy instytucjami oświaty i kultury w regionie. Przykładem dobrej praktyki w tym obszarze była współpraca szkolnego centrum informacji Zespołu Szkół im. Walerego Goetla w Suchej Beskidzkiej z Muzeum Miejskim w tej miejscowości w zakresie organizowania zajęć biblioteczno-kulturalnych, których inspiracją była interesująca wystawa przygotowana w salach zamku suskiego.

W czerwcu 2009 roku w Muzeum Miejskim otwarto wystawę grafiki i rysunku pt. *Pro Fide et Patria – Dla Wiary i Ojczyzny*. Prezentowane zbiory pochodziły z funkcjonującej do 1939 roku w zamku suskim prywatnej Biblioteki hrabiów Branickich i Tarnowskich, które na ekspozycję czasową udostępniło Muzeum Narodowe w Warszawie. Łącznie zaprezentowano 152 obiekty. Wystawa została zorganizowana przez Muzeum Miejskie Suchej Beskidzkiej w ramach programów Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w priorytecie wspierania działań muzealnych. Honorowy patronat nad wydarzeniem objęli: Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego Bogdan Zdrojewski, Burmistrz Miasta Sucha Beskidzka Stanisław Lichosyt i Dyrektor Muzeum Narodowego w Warszawie Andrzej Maciejewski. Komisarzami wystawy byli: Barbara Woźniak dyrektor Muzeum Miejskiego Suchej Beskidzkiej i Anna Grochala kurator Gabinetu Rysunku Nowożytnego Pol-

skiego w Muzeum Narodowym w Warszawie. Scenariusz wystawy przygotowali Anna Grochala i Piotr Czyż z Gabinetu Grafiki i Rysunku Nowożytnego Polskiego MNW, a koncepcję plastyczną Rafał Lenart, Specjalista ds. wystaw w Muzeum Miejskim Suchej Beskidzkiej. Wystawa trwała od 19 czerwca do 31 października 2009 roku. Odwiedziło ją ponad 20 000 osób. W ramach wystawy wydany został folder. Przygotowano również prezentację multimedialną, będąca uzupełnieniem ekspozycji o kolejne 60 obiektów, które ze względów konserwatorskich nie mogły zostać zaprezentowane na wystawie. Muzeum Miejskie Suchej Beskidzkiej opracowało program lekcji muzealnych dla szkół średnich i wyższych, w którym uczestniczyło 786 uczniów.

Wystawa w zamku suskim zainspirowała nauczycieli i bibliotekarzy Zespołu Szkół im. W. Goetla, którzy wspólnie przygotowali propozycję edukacji biblioteczno-muzealnej na temat prezentowanych zbiorów. Stworzono projekt pod nazwą „Pro Fide et Patria – zbiory muzealne naszego regionu”, realizowany od września do października 2009 roku w ramach ekspozycji muzealnej. Autorzy projektu (Ewa Kawończyk – dyrektor ZS im W. Goetla w Suchej Beskidzkiej, bibliotekoznawca, Anna Gancarczyk – polonista i nauczyciel bibliotekarz, Bożena Chowaniak – polonista i nauczyciel wiedzy o kulturze) dołożyli starań, aby spełniał on założone zadania – jednym z ważniejszych było przygotowanie młodzieży do odbioru dzieł sztuki i traktowania ich jako źródła informacji z zakresu historii i wiedzy o kulturze kraju i regionu. Dlatego zadaniem każdego z uczniów był wybór i opracowanie wybranego przez siebie obiektu pod względem pochodzenia, techniki wykonania, charakterystyki motywów, kontekstu oraz charakterystyki jego autora. Uczniowie mogli w tym celu korzystać z dostępnych w muzeum technologii informacyjnych, z Internetu oraz ze zbiorów specjalistycznej biblioteki muzealnej, m.in. z albumów sztuki i opracowań naukowych poświęconych kolekcji. W ramach programu uczniowie uczestniczyli w wykładach prowadzonych przez pracowników Muzeum Miejskiego Suchej Beskidzkiej na temat historii kolekcji biblioteczno-muzealnej Branickich i Tarnowskich oraz technik graficznych stosowanych w Polsce i Europie od XVI do XIX wieku. W ten sposób pozyskiwali nie tylko wiedzę, ale rozwijali umiejętność pracy z historycznymi źródłami informacji, wyszukiwania potrzebnych danych, selekcji materiału, tworzenia komunikatów.

Pierwszy pokaz dzieł pt.: *Kolekcja z Suchej*, Muzeum Narodowe w Warszawie zorganizowało w sierpniu 2008 roku. Wystawa w Muzeum Miejskim Suchej Beskidzkiej przygotowana rok później, stała się kolejną odsłoną tych niezwykle cennych dla polskiej kultury i sztuki zbiorów. Aby pokazać ich wartość oraz dużą różnorodność, zaprezentowano wybór 152 dzieł, które ujęto w następujące działy: Sucha, zamek i jego mieszkańcy, kolekcjonery: Józef Ignacy Kraszewski oraz Aleksander Branicki i jego potomkowie; Ryciny artystów polskich i z Polską związanych XVI-XIX wieku oraz polonica; Ryciny i rysunki artystów polskich i obcych z XVIII i XIX wieku oraz

stare fotografie. Ze względu na obszerny materiał, który wymaga odrębnej analizy, poniżej zostaną wymienione tylko dzieła, które były tematem lekcji muzealnych oraz projektu edukacji biblioteczno-muzealnej.

Lekcje miały charakter interaktywny i odbywały się w trzech salach wystawowych muzeum. W ten sposób uczestniczący w nich uczniowie mieli okazję bezpośredniego obcowania z dziełami sztuki. Po wysłuchaniu wykładu każdy z uczniów wybierał jedno dzieło, które poddawał charakterystyce, biorąc pod uwagę osobę autora, temat, technikę graficzną, okoliczności powstania – sytuację społeczną i miejsce. W tym celu uczniowie mogli wykorzystać zbiory specjalistycznej biblioteki muzealnej oraz Mediateki. Zespół Szkół im. W. Goetla aktywnie uczestniczył we wszystkich programach edukacyjnych organizowanych przez suskie muzeum miejskie i wśród szkół na terenie powiatu suskiego wyróżnia się największym zaangażowaniem w szerzenie kultury informacyjnej w środowisku lokalnym.

Idea, wokół której oscylują podejmowane przedsięwzięcia oświatowe, wiąże się nie tylko z przekazywaniem wiedzy, ale również z uczeniem młodzieży umiejętności rozwijania zdolności twórczych. Dyskusja i zadawanie otwartych pytań dają możliwość udzielania różnych odpowiedzi. Celem tego rodzaju edukacji jest uczenie otwartego spojrzenia na historię poprzez podejmowanie prób samodzielnej interpretacji danego zjawiska w sztuce za pomocą określonego dzieła sztuki. W przypadku tej wystawy uczniowie mieli ponadto okazję do zapoznawania się z technikami graficznymi, uczestnicząc w warsztatach prowadzonych przez głównego inwentaryzatora muzeum Annę Spyrczyńską. Muzeum Miejskie Suchoj Beskidzkiej realizuje strategię edukacyjną przy każdej z organizowanych wystaw, zapraszając do uczestnictwa młodzież, bibliotekarzy i nauczycieli. Ten rodzaj pracy oświatowej zapewnia najlepszy efekt i pozwala na wykształcenie publiczności gotowej do partycypowania w ważnych wydarzeniach kulturalnych. W realizowanych wspólnie programach omawiano obiekty o tematyce związanej z Suchą (obecnie Beskidzką) w okresie XIX i XX wieku oraz rysunki artystów polskich i europejskich.

Omówiono najstarsze graficzne wizerunki najcenniejszych zabytków miasta, tj. renesansowego zamku (XVI/XVII w.) oraz dwóch odmiennych stylowo kościołów pod wezwaniem Nawiedzenia Najświętszej Marii Panny: tzw. „starego” (1613–1614) i nowego (1895). Z najdawniejszych, zachowanych widoków zamku (XIX wiek), pokazano cztery. Najbardziej interesującą była litografia wykonana przez Friedricha Brudera (1782–1838) z lat 20. XIX wieku, wykonana w Zakładzie Litograficznym Luisa Letronne’a, działającym w Warszawie w latach 1820–1828. Co prawda, nie pochodzi ona ze zbiorów w Suchej, ale wiadomo z rękopiśmiennego katalogu kolekcji, że była eksponowana w gabinecie hrabiego Branickiego. Jest to najwcześniejsze graficzne przedstawienie zamku, malowniczo wkomponowanego w podnóże góry Jasień. Zamek jest na niej otoczony nieistniejącym już dzisiaj murem

parawanowym z bramą wjazdową od strony wschodniej i kompleksem zabudowań gospodarczych, przylegających do skrzydła zachodniego. Litografia ta niezwykle szczegółowo oddaje detal architektoniczny obiektu, przez co uznawana jest za najbardziej dokładną i wiarygodną. Inne, ciekawe ujęcie zamku prezentował rysunek Marii Wielopolskiej (artystki amatorki – do jej rodziny suski zamek należał ponad 200 lat), wykonany prawdopodobnie w latach 30. XIX wieku, na co wskazują niektóre detale architektoniczne (układ okien). Maria Wielopolska naszkicowała jego południową elewację od strony ogrodu, flankowaną dwoma narożnymi wieżami. Wśród prezentowanych na wystawie widoków obiektu, interesującym dziełem był rysunek Adolfa Kozarskiego (1836–1911), który artysta wykonał ok. 1873 roku do drzeworytu zamieszczonego w „Tygodniku Ilustrowanym”. Kolejne z prac graficznych związane były z obiektami wchodzącymi w skład zespołu kościelno-klasztornego. Najciekawsze z nich to akwarela Leona Dembowskiego (1823–1904) *Kościół i plebania w Suchej*, wykonana ok. 1850 roku. Przedstawia budynek starego kościoła, wybudowanego w latach 1613–1614 z fundacji byłego właściciela Suchej Piotra Komorowskiego, wraz z przyległym do niego budynkiem klasztornym. Leon Dembowski był malarzem profesjonalnym, wykształconym w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie (1840–1850) oraz w Akademii Wiedeńskiej (1854–1855). W latach 50. XIX wieku podróżował po kraju, malując pejzaże i zabytki. Wizerunek suskiego kościoła jest zatem pokłosiem tych wypraw. Kolejnym omawianym obiektem w tym dziale była fotolitografia projektu nowego kościoła pod wezwaniem NMP w Suchej, wykonana w 1897 roku w Krakowie przez Rudolfa. M. Zadrazila. Autorem projektu świątyni, który zaakceptowano do realizacji w 1895 roku był wybitny polski architekt Teodor Talowski (1857–1910), absolwent politechniki lwowskiej i wiedeńskiej. Jest to klasyczny przykład charakterystycznego dla tego architekta stylu określanego mianem „malowniczego eklektyzmu”.

Charakterystyce poddano także fotolitografie projektów wybitnego polskiego architekta Tadeusza Stryjeńskiego (1849–1943), wykonane przez niego w 1909 roku, a mianowicie: projekt kaplicy dzwonnicy w Suchej z 1909 roku, projekt ołtarza marmurowego Anny Branickiej do kaplicy dzwonnicy w Suchej, szkic sytuacyjny muru otaczającego kościół w Suchej i projekt kominka do zamku w pokoju o wysokości 4,80 m. Tadeusz Stryjeński studiował na Politechnice w Zurychu (1868–1872), w Wiedniu (1873) i w École des Beaux-Arts w Paryżu (1877–1878). W Suchej nadzorował dokończenie budowy zaprojektowanego przez Talowskiego nowego kościoła, a także przeprowadził renowację przylegającej do niego siedemnastowiecznej świątyni i klasztoru. Prowadził również prace renowacyjne w zamku, którego górna kondygnacja wraz z dachem spłonęła w czasie pożaru w 1905 roku.

Grafiki i projekty z kolekcji graficznej są niezwykle ważnym przyczynkiem do historii Suchej i regionu. M.in. na ich podstawie można określić fazy rozbudowy zamku i kościołów.

Osobny temat w tym dziale stanowili kolekcjonerzy: Aleksander hrabia Branicki i jego potomkowie oraz Józef Ignacy Kraszewski. Na wystawie pokazano kilka portretów z ich wizerunkami, wykonywanymi przez wybitnych polskich malarzy i litografów. Juliusz Kossak (1824–1899), uznawany za twórcę polskiego malarstwa batalistycznego, ok. 1872 roku namalował akwarelę z wizerunkiem Branickiego, który siedzi na koniu, (zapewne ze swej stadniny w Janiszówce), trzymając w ręku książkę. W sąsiedztwie tego dzieła umieszczona została litografia z portretem Józefa Ignacego Kraszewskiego (1812–1877), wykonana przez O. Białego w latach ok. 1853–1854, według rysunku Romualda Chojnackiego (1818–1885). Te dwa, choć różne technicznie przedstawienia kolekcjonerów bezpośrednio korespondują ze sobą, ponieważ dzięki nim powstała cenna kolekcja graficzna. Aleksander Branicki zakupił ją od pisarza w 1869 roku. Romuald Chojnacki, malarz urodzony w Warszawie, wykształcony w pracowni Aleksandra Kokulara, był jednym z założycieli odeskiego towarzystwa sztuk pięknych i szkoły malarstwa. W latach 50. XIX wieku utrzymywał bliskie stosunki z Kraszewskim, który pisał o jego obrazach i pośredniczył w ich sprzedaży. Podczas pobytu pisarza w Odessie, Chojnacki namalował jego portret (1852) – dar pożegnalny od kolonii odeskiej, na jego podstawie powstała wyżej wspomniana litografia. Dział zamykają ekslibrisy Branickich z 1866 i superekslibris Biblioteki, wykonany po 1877 roku.

Zarówno ekslibrisy oraz superekslibris z monogramem właściciela „AB” i herbem Korczak, zostały specjalnie zaprojektowane dla Biblioteki Aleksandra Branickiego w Suchoj. Są to fioletowe odciski pieczęci, której używano do oznaczania księgozbioru, a niekiedy także zbioru rycin. Super-ekslibris z dewizą PRO FIDE ET PATRIA (Dla Wiary i Ojczyzny), z herbem Korczak na tarczy pod koroną hrabiowską z klejnotem, wytłaczany był na okładkach księgozbioru biblioteki prywatnej. Władysław, syn Aleksandra i Anny Branickich, zamówił go pod koniec XIX wieku w modnym wówczas zakładzie złotniczo-graficznym Agry w Paryżu.

Uczestnicy zajęć omówili i scharakteryzowali ryciny artystów polskich i z polską związanych od XVI do XIX wieku. Szczególne zainteresowanie wśród młodzieży wzbudziły najstarsze przedstawienia drzew genealogicznych Jagiellonów wykonane w technice drzeworytu, mianowicie: Król Kazimierz Jagiellończyk i jego żona Elżbieta oraz ich potomstwo – ilustracja do tzw. Statutu Łaskiego, wydrukowanego w krakowskiej drukarni Jana Hallera w 1506 roku. W dolnej części kompozycji na siedząco ukazani zostali król Kazimierz Jagiellończyk i jego żona Elżbieta Rakuszanka. Z ich piersi wyrasta wić roślinna z kielichami kwiatów, w których zostali ukazani w półpostaciach potomkowie królewskiej pary.

W tej grupie dzieł omówiony został również *Rodowód dynastii Jagiellonów*, ilustracja dzieła Iodocusa Ludovicusa Deciusa *De Sigismundi regis temporibus liber III*, z krakowskiej drukarni Hieronima Wietora z 1521 roku. Pięć pokoleń dynastii Jagiellonów, przedstawiono tu w półpostaciowych portretach, które

wyrastają z kielichów kwiatów i otaczającego ich listowia. Rzadkim polonicum o tematyce religijnej prezentowanym na wystawie był miedzioryt wykonany w warsztacie Petera Overadta, wydany w Kolonii po 1600 roku – pierwsze graficzne przedstawienie obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej. Z prezentowanych ujęć portretowych omówiono: portret Jana Kazimierza (1649), miedzioryt, rytowany przez Willema Hondiusa (po 1597–1652) według obrazu Daniela Schultza (1620–1686) i portret Bohdana Chmielnickiego (1651) tego samego rytownika, wykonany mniej więcej w tym samym czasie. Kolejną interesującą grupę portretów, które zostały zaprezentowane młodzieży wykonał Jeremiasz Falck (ok. 1610–1677), rytownik urodzony w Gdańsku, który w latach 1639–1645 pracował w Paryżu, wykonując serie alegorycznych rycin oraz przedstawień francuskiej rodziny królewskiej i rodów magnackich: portret Ludwika Marii Gonzagi, z 1645 roku, wykonany według rysunku Justusa van Egmonta (1601–1674) w technice miedziorytu na papierze żeberkowym, portret Wacława Leszczyńskiego, z ok. 1650 roku, portret króla Władysława IV (1651), portret królowej szwedzkiej Krystyny jako Minerwy (1654), L'Odorat (ok. 1645) – rycinę będącą alegorią wężu, *Bramę triumfalną z Atlasem i Herkulesem*, wystawioną w Gdańsku na cześć Ludwika Marii Gonzagi, (1646) według rysunku Adolfa Boya (1612 – po 1680), z kaligrafią Eliasza Noskiego (1623 – przed 23 II 1668), frontysepis do dzieła *Johannis Hevelli Machina Coelestis*, (1673) wykonany również według rysunku Adolfa Boya i *Ezawa sprzedającego prawo starszeństwa Jakubowi* (1633). W kolejnej części tego działu został umieszczony *Widok Kamieńca Podolskiego* z ok. 1672–1673, autorstwa rajcy kamienieckiego Cypriana Tomaszewicza, który po zajęciu dawnej stolicy Podola przez Turków, uciekł do Krakowa. Tam, głównie dzięki opiece biskupa krakowskiego Andrzeja Trzebickiego, sporządził i wydał dokładny plan warowni, który zadedykował swojemu wybawcy. Interesującą odbitką miedziorytniczą, która została podana analizie była praca Willema Swidda pt. *Bitwa pod Warszawą, dzień pierwszy*, według rysunku Eryka Jönsona Dahlbergha (1625–1703). Jest to ilustracja z dzieła Samuela Puffendorfa *De rebus a Carolo Gustavo Sueciae Rege gestis...*, Norimbergae 1696. Jej tematem jest pierwszy z trzech dni bitwy pod Warszawą, stoczoną przez wojska polskie z armią Karola X Gustawa. Widoki Warszawy według rysunków Eryka Jönsona Dahlbergha zaliczane są do najlepszych i najbardziej znanych rycin z wydawnictwa Puffendorfa. Są niezwykle czytelne i przejrzyste. Autorem kolejnych cennych dzieł sztuki graficznej, które pochodzą z suskiej kolekcji i zostały wyeksponowane na suskiej wystawie jest Matthäus Deisch (1724–1789). Pokazano kartę tytułową do powstałej w latach 1761–1765 serii *50 Prospective von Dantzig* (50 widoków Gdańska), *Widok Gdańska od strony Bramy Wyżynnej*, pierwszą tablicę z serii oraz *Mołtawę od strony Targu Rybnego*, które rytownik wykonał według rysunków Friedricha Antona Augusta Lohrmanna (1735 – ok. 1800). Są to tzw. rysunki z natury, które z bardzo dużą precyzją ukazują panoramy Gdańska i okolic, wraz z portem na Mołtawie. Matthäus Deisch, pochodził z Augsburga. W 1749 roku osiadł w Gdańsku. Był autorem blisko 200 rycin,

wiele z nich to mezzotintowe portrety mieszczan, powstałe według obrazów gdańskich malarzy, na przykład Jacoba Wessla. Deisch wykonał także cykl 40 akwafort ukazujących rozmaite „typy” gdańskie. W zbiorach kolekcji z Suchej zachowany jest komplet tych wysoko cenionych i rzadko występujących w zbiorach muzealnych graficznych plansz serii *50 Prospective von Dantzig*.

W tym dziale pokazano również wykonany w technice akwaforty wspinały *Widok Warszawy od strony Pragi* (1772), autorstwa Bernarda Bellotto zwanego Canaletto. Belotto, urodzony w Wenecji malarz weducista, w ciągu czterdziestu lat, pracując w różnych miastach, wykonał 37 akwafort, których tematem były widoki miast bądź kaprysy architektoniczne. W ostatnim, warszawskim, okresie życia (1767–1780) Bellotto wykonał jedynie trzy akwaforty: *Widok Krakowskiego Przedmieścia*, *Widok Warszawy od strony Pragi* (tutaj ukazał siebie malującego panoramę miasta i siedzącego obok króla polskiego) oraz *Widok Warszawy z pałacem Ordynackim*. Wszystkie powstały według wcześniejszych obrazów, ukazujących Warszawę, które namalowane zostały na zamówienie króla Stanisława Augusta Poniatowskiego do Zamku Królewskiego w Warszawie. Ponadto w tym dziale pokazane zostały dzieła sztuki rytowniczej A. Fogga: *Portret Stanisława Augusta Poniatowskiego z klepsydry*, 1793, według obrazu Marcello Bacciarellego (1731–1818), *W warsztacie cieśli*, ilustracja do dzieła: F. H. Ziegenhagen *Lehre von dem richtigem Verhältnis zu den Schöpfungswerke*, 1791 Daniela Chodowieckiego (1726–1801), *Widok Łobzowa*, rycina z wydawnictwa *Zbiór widoków sławniejszych pamiątek narodowych, jako to: Zwalisk Zamków, Świątyń, Nadgrobków, starożytnych Budowli i mieysc pamiętnych w Polsce. Przez Zygmunta Vogel, profesora rysunku w Liceum J.K.Mci Warszawskim, członka zgromadzenia Przyjaciół Nauk, z natury rysowany, a przez Jana Frey sztychowany. Warszawskiemu Towarzystwu Przyjaciół Nauk przypisany*, który rytował Jan Zachariasz Frey (1769–1829) według rysunku Zygmunta Vogla (1764–1826).

Lekcje edukacji biblioteczno-muzealnych zapoznały uczniów z różnymi rodzajami źródeł historycznych, takimi jak obrazy, ryciny, grafiki, katalogi muzealne, stare druki, ekslibrisy, drzewa genealogiczne, a także historyczne bazy danych, encyklopedie, bibliografie i inne wydawnictwa informacyjne. Zadania stawiane uczniom wymagały od nich umiejętności wyszukiwania informacji, ich selekcji i oceny. Wymagały także umiejętności tworzenia wiedzy i poszerzania jej obszaru w zakresie historii, sztuki, języka polskiego, wiedzy o regionie. Rozwijanie kompetencji informacyjnych uczniów w ramach opisanego projektu realizowanego przez Mediatekę i Muzeum, postrzegać można jako wartość dodaną do procesu edukacji. Tak prowadzone lekcje biblioteczne nie przypominają w swej formie zajęć mających niegdyś miejsce w ramach tradycyjnie postrzeganego przysposobienia czytelniczko-informacyjnego. Jest to doskonale połączenie kształcenia w zakresie korzystania z informacji z realizacją edukacji przedmiotowych, w tym przypadku lekcji historii, języka polskiego i wiedzy o kulturze.